

Μολονότι έκρινε μη δικαιολογημένη την εξέταση της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας από κοινού με την ουσία της υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο προσδιόρισε το νομικό πλαίσιο της χρηματικής υποχρεώσεως την οποία υπέχει η Ρουμανία στον τομέα που διέπεται από την απόφαση 2007/436/ΕΚ, Ευρατόμ ⁽¹⁾ και τον κανονισμό 1150/2000 ⁽²⁾, καθόσον έκρινε ότι το Ρουμανικό Δημόσιο υποχρεούται, δυνάμει των διατάξεων των ανωτέρω πράξεων, να βεβαιώσει και να καταβάλει το ποσό των 14 883,79 ευρώ υπό τη μορφή παραδοσιακών ιδίων πόρων.

Αναλύοντας τη φύση και τη νομική βάση της χρηματικής υποχρεώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε την ουσία της υποθέσεως και, κατά συνέπεια, ενήργησε αντίθετα προς την απόφασή του να αποφανθεί αποκλειστικά και μόνον επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας.

2. Δεύτερος λόγος — Παράβαση του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η Ρουμανία θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό της φύσεως των υποχρεώσεων που της επιβάλλει το από 19 Σεπτεμβρίου 2014 έγγραφο BUDG/B3/MV D (2014) 3079038, υποπίπτοντας σε πλάνη περί το δίκαιο η οποία επηρέασε την κρίση του δικαστηρίου αυτού ως προς (i) την εκτίμηση σχετικά με την αρμοδιότητα της Επιτροπής και (ii) τη φύση του προσβαλλόμενου εγγράφου.

Επικουρικός, η Ρουμανία θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέβη το δίκαιο της Ένωσης και παρέβλεψε τη νομολογία του Δικαστηρίου καθόσον όρισε ότι απόκειται στα κράτη μέλη να εκτιμούν την ύπαρξη απώλειας παραδοσιακών ιδίων πόρων, καθώς και την ύπαρξη υποχρεώσεως καταβολής τέτοιων πόρων.

Επιπλέον, η Ρουμανία αμφισβητεί τη δυνατότητα εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση του μηχανισμού της υπό όρους καταβολής και, ως εκ τούτου, των σχετικών εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 2007, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 163, σ. 17).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 17 Νοεμβρίου 2015 — J. N. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-601/15)

(2016/C 038/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: J. N.

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 8, παράγραφος 3, αρχή και στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ L 180, σ. 96), ανίσχυρο υπό το πρίσμα του άρθρου 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2007, C 303, σ. 1):

(1) στην κατάσταση όπου υπήκοος τρίτης χώρας έχει τεθεί υπό κράτηση βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, αρχή και στοιχείο ε', της οδηγίας αυτής, και δυνάμει του άρθρου 9 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60), έχει δικαίωμα να παραμείνει σε κράτος μέλος έως ότου εκδοθεί απόφαση σε πρώτο βαθμό επί της αιτήσεώς του ασύλου, και

- (2) λαμβανομένων υπόψη της επεξηγήσεως (ΕΕ 2007, C 303, σ. 2) ότι οι περιορισμοί που νομίμως μπορούν να επιβληθούν στα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 6 δεν μπορούν να υπερβαίνουν τους περιορισμούς που επιτρέπονται από την ΕΣΔΑ, σε αυτό τούτο το κείμενο του άρθρου της 5, αρχή και στοιχείο στ', και της ερμηνείας της τελευταίας διατάξεως από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, μεταξύ άλλων στην απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, Nabil κ. λπ. κατά Ουγγαρίας, 62116/12, ότι η κράτηση αιτούντος άσυλο αντιβαίνει προς την προαναφερθείσα διάταξη της ΕΣΔΑ αν η κράτηση αυτή δεν επιβλήθηκε με σκοπό την απομάκρυνση;

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Νοεμβρίου 2015 η Ana Pérez Gutiérrez κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-168/14, Pérez Gutierrez κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ana Pérez Gutiérrez (εκπρόσωπος: J. Soler Puebla, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

Να αναρέσει και να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου, να εξακολουθήσει τη διαδικασία και να εκδώσει νέα απόφαση με την οποία:

1. Να αναγνωρίζεται ο παράνομος χαρακτήρας της προσβολής των δικαιωμάτων επί της τιμής, του σεβασμού της οικογενειακής ζωής και της ίδιας εικόνας, λόγω χρήσεως χωρίς άδεια της φωτογραφίας του Patrick Johannes Jacquemyn, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρόσθεσε τη φωτογραφία του στη συλλογή φωτογραφιών που συνοδεύουν προειδοποιητικές σχετικές με την υγεία για τα προϊόντα καπνού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
2. Να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 181 104 € ως διαφυγόν κέρδος.
3. Να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό του ενός λεπτού του ευρώ (0,01 €) ανά πακέτο ή προϊόν καπνού επί του οποίου εμφανίζεται η φωτογραφία του Patrick Jacquemyn· το συνολικό ποσό θα προσδιοριστεί κατά την εκτέλεση της αποφάσεως και ανέρχεται επί του παρόντος σε **είκοσι επτά εκατομμύρια πεντακόσιες ογδόντα οκτώ χιλιάδες πεντακόσια είκοσι τέσσερα ευρώ (27 588 524 €)**.
4. Να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση για το κέρδος που αποκόμισε από την αθέμιτη χρήση της φωτογραφίας του Patrick Jacquemyn, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 13 790 000 € στην Ισπανία, τόπο κατοικίας της ενάγουσας και του Patrick Jacquemyn.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ασυμφωνίες μεταξύ της προφορικής διαδικασίας και του περιεχομένου της αποφάσεως

Η ανααιρεσείουσα ουδέποτε δέχθηκε τις δηλώσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά συγκατατέθηκε μόνον στην εκπρόθεσμη προσκόμιση των εγγράφων χωρίς διαγεγραμμένα στοιχεία, γεγονός που δεν διευκρινίζεται στην απόφαση.

Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Παραβίαση της αρχής της Ένωσης περί προσβάσεως των πολιτών της Ένωσης στα έγγραφα που έχουν χρησιμοποιηθεί από οποιοδήποτε όργανο της Ένωσης για τη λήψη αποφάσεων. Η ανααιρεσείουσα ζήτησε επανειλημμένως τα έγγραφα που συνδέονται με τα δικαιώματα επί της εικόνας σε σχέση με την επίμαχη φωτογραφία και ουδέποτε τα έλαβε.